
Dwanaście zasad Wolnych Mularzy Regularnych.

Ars Regia : czasopismo poświęcone myśli i historii wolnomularstwa 3/2(7),
75-76

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MATERIAŁY

DWANAŚCIE ZASAD WOLNYCH MULARZY REGULARNYCH*

1. Wolnomularstwo jest braterskim związkiem inicjacyjnym, który za swój fundament ma wiarę w Boga, Wielkiego Budownika Wszechświata.
2. Wolnomularstwo opiera się na Dawnych Obowiązках i Landmarkach** oraz respektuje inne tradycje właściwe dla Zakonu, szczególnie zaś te, które dotyczą regularności jego Jurysdykcji.
3. Wolnomularstwo jest Zakonem, do którego należeć mogą wyłącznie osoby wolne, niezależne i dobrych obyczajów, które zobowiązują się wypełniać ideały Pokoju, Miłości i Braterstwa.
4. Wolnomularstwo ma na celu doskonalenie moralne jego członków, a poprzez nich doskonalenie całej Ludzkości.
5. Wolnomularstwo nakazuje swym członkom skrupulatne stosowanie rytuałów i symboli, oraz właściwych tylko jemu, środków duchowych i inicjacyjnych, prowadzących do osiągnięcia Wiedzy i Prawdy.
6. Wolnomularstwo nakazuje swym członkom respektować przekonania i wiarę bliźnich. W swym gronie zabrania wszelkich dyskusji lub polemik politycznych i religijnych. Dzięki temu może pozostawać stałym i pewnym Centrum Braterskiego Związku, w którym panuje zrozumienie, tolerancja oraz owocna harmonia pomiędzy ludźmi, trudna do osiągnięcia w innych warunkach.
7. Wolni Mularze gromadzą się poza zasięgiem świata profanów, w lożach, w których zawsze obecne są i widoczne trzy Wielkie Światła Zakonu, Księga Świętego Prawa, Węgielnica i Cyrkiel, aby pracować rytualnie, godnie, gorliwie i zgodnie z zasadami przepisanyymi w Konstytucji i Regulaminie Obediencji.
8. Wolni Mularze składają przysięgę na Księgę Świętego Prawa; dlatego też przysięga ta posiada charakter wzniosły, uświęcony i niepodważalny w jej trwaniu.

9. Wolni Mularze mogą przyjąć do swych łóż wyłącznie osoby pełnoletnie, prawe i dyskretne, będące ludźmi honoru, wysoko ceniące swe miano Brata Wolnego Mularza, zdolne ocenić możliwości innych ludzi oraz nieskończonych sił Wieczności.

10. Wolni Mularze kultywują w swych Łóżach Miłość Ojczyzny, poszanowanie Prawa i szacunek dla konstytucyjnej władzy. Uznają i honorują pracę we wszystkich jej formach jako najwyższy obowiązek istoty ludzkiej.

11. Wolni Mularze dają innym ludziom aktywny przykład swym stosownym zachowaniem, dzięki czemu Zakon promieniuje na zewnątrz. Czynią to wszakże z zachowaniem tajemnicy wolnomularskiej.

12. Wolni Mularze winni są, w sposób honorowy, okazywać sobie wzajemną pomoc i obronę braterską, nawet z narażeniem własnego życia. Kultywują sztukę zachowania spokoju i równowagi we wszystkich sytuacjach.

* Zasady przyjęte przez główny, tzw. regularny nurt wolnomularstwa, wywodzący się z tradycji Wielkiej Łoży Anglii; uznane w 1991 roku przez Wielką Łożę Narodową Polski

** Landmarki – narodowe lub lokalne tradycje wolnomularskie, akceptowane w masonerii regularnej.